

Sávitří Dėví: Hitlerismus a hinduismus

Tradice budoucnosti byla obnovena na stránkách Dělského potápěče. Texty, které nevyšly knižně, budou postupně doplňovány.

Je typem silné ženy nesmířené s daným stavem věcí. Konvenční vztah k realitě u ní nehledejte. Neviděla věci jinak, viděla prostě jiné věci. Její životní vášní nebyla sexualita, ani drogy, ale národní socialismus!

V textu *Hitlerismus a hinduismus* se nejprve odvolává na významného indického mudrce, který v Adolfu Hitlerovi vidí „věducího“ (sanskrt. džňání). Poté líčí autobiografickou epizodu, v níž se *Führer* jeví jako „jsoucí v souladu se šastrami“, posvátnými indickými spisy. Autorka zdůrazňuje, že hájil staré hodnoty Árijů, podle nichž je vybudována i tradiční indická společnost a které existovaly rovněž v jiných indoevropských kulturách, např. v řecké. Nepřehlédnutelným symbolem této indoevropské „pospolitosti“ je úcta k slunci. Sluneční kult se mj. projevuje v užívání svastiky jako solárního symbolu, který dle Sávitří Dėví spojuje národně-socialistické Německo s árijskou Indií. [1] Obsahovou esencí zde je: zaprvé, že existuje kulturně-etnická indoevropská osa, která leží mezi árijskou Indií, antickým Řeckem a Třetí říší; nejedná se přitom pouze o osu „geograficko-prostorovou“, nýbrž i časovou: antické Řecko v ní symbolizuje minulost, hinduistická Indie současnost a Třetí říše budoucnost. [2] Zadruhé, že tato nadčasová neboli „věčná“ indoevropská osa stojí proti tomu, co by v návaznosti na René Guénona mohlo být nazváno „novověkem“ či, dle Julia Evoly, „moderním světem“. [3] Za ideologického „exponenta“ této moderny považuje Sávitří Dėví především proklamované rovnostářství.

Tato „západní hodnota“ ovšem pochází z křesťanství, které se zprvu rozvíjelo v nejspodnějších vrstvách židovského lidu. V Hitlerovi ctí Sávitří Dėví „muže, který jde proti

času“, tzn. proti *kalijuze*. Zkáza, kterou Hitler přináší, je namířena proti silám rozkladu. Slovo hitlerismus v názvu je však jen aliterací, která má zdůrazňovat podobnost s hinduismem. Jinde v textu se už nevyskytuje. Zato je zde přítomné to, co je pro Sávitří Déví nejtypičtější – snaha o živoucí propojení toho, co je dnes zpravidla vnímáno odděleně jako: mýtus a realita. [4] Nakolik je tato surreálná interpretace národního socialismu oprávněná, nechť posoudí čtenář sám.

Jméno Sávitří Déví dnes vzbuzuje podobné averze jako svého času jména Williama Burroughse, Renata Curcia, Che Guevary nebo Charlese Mansona, přestože tato drobná žena nikdy nevzala do ruky zbraň, aby zabíjela. Stejně jako oni se však pohybuje mimo mantinely určované buržoazií (a dnes Novou třídou). Vyzývá k jinému postoji k bytí, v jiném společenství, a svou věrností poraženému režimu testuje „hranice únosnosti“ tolerance tzv. slušných lidí. Intelektuál hrozící levičkou, zatímco pravačka shrabuje pocty, funkce, důchody, je integrován do systému, jakkoli přesvědčuje sám sebe, že iluze parlamentní demokracie nesdílí. Sávitří Déví se snažila stát důsledně mimo systém. Nelze ji vřadit ani do trendu orientalizace Západu, s jeho guru, sektami, Tibeťany, mantrami, motorkovými jogíny, Kršnou, měšťáckým buddhismem a kung-fu. Její vize postdemokratické společnosti bez občanů je, řečeno jazykem let šedesátých, skutečně „alternativní“. Sávitří Déví pro-hrává, ale také si nehraje. Přinejmenším to je důvod, proč brát tuto ženu vážně.

Poznámky:

1. Připomeňme si zde, co o symbolech kdesi píše Ernst Jünger: „*Jednou jsou projekcemi forem ze skryté dimenze, pak ale i projektorem, pomocí něhož vrháme naše signály do neznáma v jazyce, který je libý bohům. A tyto záhadné rozpravy, tento řetězec podivuhodných snah, z nichž se sestávají naše dějiny, které jsou dějinami bitev lidí a bohů – -: jsou to jediné, co činí studium hodnotným.*“
2. Přiřazení antického Řecka k minulosti je přijatelné snad v tom, že se Sávitří Déví hluboce zajímala o pohanské Řecko, jaké už neexistuje. Hinduistická Indie zastupuje současnost, neboť v něčem jako by se tam zastavil čas. Postavu indického hochy nechává říci: „Čas nic neznamena“. Třetí říše symbolizuje budoucnost, neboť proklamovaných tisíc let jejího trvání je v lidském řádu eufemismem pro věčnost. Sávitří Déví si ji spojuje s budoucím, když Hitlerovo vystoupení ztotožňuje s koncem temného věku, *kalijugy*, a příslibem nadcházejícího věku pravdy (sanskrt. *satjajuga*).
3. Fundamentální rozdíl mezi Sávitří Déví a Guénonem s Evolou ale je, že se po celý život zdráhala přiznat evropskému křesťanství, ať pravoslavnému či katolickému, stopy jimi definované primordiální tradice. Na historické křesťanství pohlížela jako na dění „v čase“, zatímco Ježíš – jehož existenci ovšem považovala za nepravděpodobnou – by byl „mužem mimo čas“. Důležitá dějinně-filozofická koncepce „mužů v čase“, „mužů mimo čas“ a „mužů proti času“ je vysvětlena v práci *The Lightning and the Sun*. Osa Indie – Řecko – Německo se zajímavě projevuje třeba v ‘bodech’ Čas („Vesmír byl Časem uveden v pohyb“/ „Čas stvořil tvory“, viz *Védské hymny*, Praha 1994, s. 60- 61; Heidegger: „Čas jako horizont bytí“, viz *Bytí a čas*, Praha 2002) a Řeč resp. Jazyk („*Myslím na zvláštní spřízněnost německé řeči s řečí Řeků a jejich myšlením*“, viz Už jenom nějaký bůh nás může zachránit, rozhovor s Martinem Heideggerem pro Spiegel v: *Filosofický časopis* č. 1/1995, s. 29).

DĚLSKÝ POTÁPĚČ

4. Sávitří Déví patří k těm, kteří jsou přesvědčeni, že život může být proměněn prožitkem posvátnosti a moderna je pro ni synonymem bezmála znepřístupnění sakrálního časoprostoru člověku, hlavně tedy árijskému člověku.

Esej, který si máte možnost přečíst (jedná se o první překlad do českého jazyka), byl poprvé uveřejněn v americkém periodiku *The National Socialist World* v roce 1980 (č. 2, s. 18 - 19) pod lehce upraveným titulkem *Hitlerism and the Hindu World*. Dnes je pod původním autorčiným názvem *Hitlerism and Hindudom* dostupný na serveru **Racial Nationalist Library**, naše verze ovšem vychází z německého překladu (*Hitlerismus und Hindutum*) v časopise *Junges Forum* z roku 2005 (č. 5, 17 - 23), který vyšel ke stému výročí autorčina narození. Existují rovněž překlady do francouzštiny a maďarštiny.